

[Knud Kristensen.]

vanskelige for den selvstændige næringsdrivende, som ikke sidder i Toppen af en Organisation, og som ikke dirigerer de store Kapitaler, men som paa jævn Vis vil drive sin Næring som selvstændig Mand. Under den hittidige økonomiske Udvikling er disse Folk blevet trængt haardt nok — Maskinerne, Stordriften o. s. v. har været dem overlegen —, men nu vil man fortsætte og videreføre en Udvikling, hvor ikke blot den økonomiske Overlegenhed skal fremmes, men hvor det ogsaa bliver saaledes, at selv om den mindre næringsdrivende godt kunde konkurrere, saa skal de stærkere Magter kunne hindre ham i at drive sin Virksomhed paa selvstændig Vis og efter sin egen Vilje.

Jeg tror, at disse smaa selvstændige Virksomheder saavel i By som paa Land baade økonomisk, socialt og befolkningsmæssigt er hele Landets Rygrad. Det er fra dem, de sunde Familie- og Samfundsf forhold vokser frem, og det er til dem, at de unge, der ønsker at blive selvstændige, maa stille deres Haab. I de store Sammenlutninger, de store Koncentrationer er det kun de faa, der kan faa noget at sige, men de, som ønsker at være selvstændige, selv om det giver mindre Udbytte, de, som ønsker at lede deres Virksomhed efter egen Vilje og paa eget Ansvar, vil faa trange Kaar under en saadan Udvikling.

Vi er ikke imod Organisationerne, tværtimod, vi mener, at der maa være Plads for Organisationer, for Sammenlutninger. Men deres naturlige Opgave er efter vor Formening den at støtte, at dygtiggøre, at værne de enkelte Medlemmer og varetage deres Interesser, men ikke at straffe, at tvinge og tyrannisere dem, som er af en anden Opfattelse, eller som ikke ønsker at være Medlem af Organisationerne. Det andet, at lægge hele Magten hen i Organisationernes Hænder, fører til økonomisk Borgerkrig, hvor de stærke til sidst vil tage Magten fra de mindre stærke. Derfor siger jeg ogsaa til de mindre Organisationer, til Mellemstanden i vort Land, som maaske mener at se deres Interesser paa et enkelt Omraade truet igennem en Lovgivning af denne Karakter, idet de kan mene, at i visse Tilfælde kunde de ønske at have Magten til dette eller hint, at det er min Overbevisning, at set paa langt Sigt er det i deres Interesse, at der bliver foretaget en Begrænsning, thi i det lange Løb vil det blive de store og stærke Organisationsmagter — enten de talmæssigt stærke eller de kapitalmæssigt stærke —, som vil tage Magten og dirigere det alt sammen.

Af disse Grunde kan vi ikke medvirke til denne Lovs Ophævelse. Vi er villige til at gaa ind i en Forhandling om Forbedring af den til Værn for de enkeltes Arbejds- og Erhvervsfrihed, men vi kan ikke gaa med til at ophæve den og derigennem vise, at vi vil give fri Bane for de stærke Magter til at tyrannisere og herske over de svage.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde, at man i hans Parti ikke havde Ønske om noget Udvalg og ikke vilde foreslaa det. Jeg skal sige, at vi har Ønske om et Udvalg, og hvis det ikke bliver foreslaaet fra anden Side, agter vi at foreslaa nedsat et Udvalg, ikke mindst for at faa Oplysninger om de Domme, som i den sidste Tid er faldet, da de, saa vidt mig bekendt, endnu ikke er offentliggjort.

Boeck-Hansen: Der er her Tale om at ophæve en Lov, som har haft en lang Tilblivelseshistorie. Der er gjort meget Arbejde for at faa denne Lov skabt, der er vist megen Iver senere for at faa den ophævet. Nu kan jeg ikke rigtig forstaa, af hvilke Grunde man vil have denne Lov ophævet. Den højtærede Handelsminister sagde i sin Fremsættelsestale intet derom, han gav ikke nogen positiv Grund for, at han ønskede denne Lov ophævet, men naar det høje Ting skal beslutte at ophæve en Lov, maa man dog vide, hvorfor i al Verden det skal gøre det.

Derfor stiller jeg den højtærede Handelsminister denne direkte Forespørgsel: Hvad er der i Vejen med denne Lov? Der staar i § 1, at „kollektive Aftaler, som paa uberettiget Maade begrænser den enkeltes Frihed, Adgang til Erhverv eller Arbejde, kan ikke tillægges Retsvirkning ved Domstolene“. Det kan man da vel ikke have noget imod. Naar man gør noget, der er uberettiget, maa man ogsaa finde sig i at bøde derfor. Det er vel heller ikke Mening, at naar man ophæver denne Lov, skulde det i Fremtiden være berettiget at gøre noget uberettiget? Det kan jeg dog ikke tænke mig.

Saa staar der, at Dommeren skal have Ret til at tilkalde sagkyndige. Dette turde være overflødig overhovedet at tale om, for det kan jo kun være af det gode. Dernæst er der i § 3 Tale om „enhver Art af økonomisk eller personlig Forfølgelse, derunder Boykotning, som tilsigter paa uberettiget Maade at begrænse den enkeltes Frihed, Adgang til Erhverv eller Arbejde“. Jeg kan da heller ikke tænke mig, at nogen vil sige: Nu for Fremtiden vil vi paa uberettiget Maade stille os i Vejen for, at nogen